

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317200112
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5317200112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ C. K., M.. XX.X.XXXX, Q. L. Č., A.. Č.. Ú. M. F. A. G. P. Ž. a 2/ U. B., M.., XX.X.XXXX, W. XXX, XXX XX Č., právne zastúpenému JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca o zaplatenie 11 011,63 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému v rade 1/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Žalovaný v rade 2/ m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 20.12.2010, podanej pôvodne na rozhodcovskom súde dňa 23.12.2010, domáhal voči označeným žalovaným zaplatenia sumy 11 011,63 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 6 486,57 € od 5.11.2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, vo vzťahu k žalovanému 1/ z titulu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.8.2005 a voči žalovanému 2/ z titulu ručiteľského záväzku založeného dohodou o ručení zo dňa 24.8.2005.

2. O žalobe žalobcu pôvodne konal a rozhodol Stály rozhodcovský súd bankovej asociácie v Bratislave, ktorý vo veci dňa 8.2.2012 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. 11/2011-1173, ktorý však bol následne rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. k. 8C/42/2012-151- zo dňa 2.12.2013, právoplatne dňom 15.3.2014, zrušený. Vzhľadom na to, že žalobca na svojej žalobe trval naďalej, súd uznesením č. k. 8C/42/2012-253- zo dňa 17.10.2016 vylúčil jeho nárok na samostatné konanie, ktoré je na Okresnom súde v Čadci ďalej vedené pod sp. zn. 8Csr/1/2017.

3. Žalovaný v rade 1/, ktorému bola žaloba doručená dňa 26.11.2018, sa k žalobe nevyjadril, v spore zostal nečinný, na pojednávanie sa nedostavil, nepožiadal ani o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

4. Žalovaný v rade 2/ sa k žalobe písomne nevyjadril, dostavil sa až na druhé pojednávanie, na ktorom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril nesúhlas so žalobou, a to aj vzhľadom k zrušeniu rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej doložky, žiadal zaviazať k zaplateniu celej žalovanej istiny ako hlavného dlžníka žalovaného v rade 1/.

5. Súd na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti žalovaného 1/, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisového materiálu, najmä: zmluvou o splátkovom úvere č. I. 7, dohodou o ručení čl. 10, všeobecnými obchodnými podmienkami č. I. 12 rub a nasl., výpisom z účtovných

kníh k postúpenej pohľadávke čl. 26, zmluvou o postúpení pohľadávky čl. 28, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 37, 39, doručenkou čl. 38, výpisom transakcií čl. 72. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

6. Predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a. s. a žalovaný 1/ uzavreli dňa 24.8.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4 979,09 € (150 000 Sk), ktorý sa žalovaný 1/ zaviazal uhradiť formou splátok po 159,09 € (4 793 Sk). Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,60 %. Konečná splatnosť mala nastať 20.10.2008. Dňa 24.8.2005 predchodca žalobcu a žalovaný 2/ uzavreli dohodu o ručení, ktorou sa žalovaný 2/ zaručil za plnenie záväzku žalovaným 1/. Zmluvou zo dňa 4.11.2009 pohľadávku zo zmluvy uzavretej so žalovaným predchodca žalobu, veriteľ, postúpil na žalobcu. Postúpenie oznámil žalovanému 1/, dlžníkovi, i ručiteľovi, žalovanému 2/ listom zo dňa 20.11.2009. Žalobca pripojil doručenkou len k oznámeniu žalovanému 1/. Ku dňu postúpenia pohľadávky zo zmluvy dlh žalovaného 1/ predstavoval 11 011,63 €, ktorý pozostával z istiny 6 486,57 €, riadneho úroku 866,15 € a úroku z omeškania 3 658,91 €. 7. Súd v uvedenom spore aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 24.8.2005.

8. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ) na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSÚ veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len zákon o bankách) o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu²¹⁾ rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 7 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., banka, uzavrel so žalovaným 1/ ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 4 979,09 €. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky veriteľa - banky. V danom prípade sa tak jednalo o úverový vzťah medzi bankou ako dodávateľom a fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Tento vzťah, ktorý súd kvalifikuje ako spotrebiteľský, bolo potrebné posudzovať v režime Občianskeho zákonníka, ako aj predpisov špeciálnej úpravy, najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a zákona o ochrane spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, keďže túto zmluvu uzavrel právny predchodca žalobcu ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti so žalovaným 1/ - fyzickou osobou ako spotrebiteľom. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) je nevyhnutné právny vzťah medzi stranami posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Na to, aby sa niekto stal stranou v spore, nie je potrebné, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v spore ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

11. Predtým, než súd pristúpil k prejednaniu merita veci (uplatneného nároku zo zmluvy), zaoberal sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu k podaniu žaloby. Tú žalobca preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky a oznámením jeho predchodcu o postúpení, ktoré adresoval obom žalovaným, pričom však jeho doručenie preukázal len vo vzťahu k žalovanému 1/. Aj keď vo vzťahu k žalovanému 2/ nebolo doručenie oznámenia preukázané, žalobca predložil i zmluvu po postúpení, ktorá bola v priebehu sporu s ostatnými listinnými dôkazmi žalovanému 2/ doručená. Napokon, túto skutočnosť žalovaný 2/ nespороval.

12. Súd sa zaoberal platnosťou postúpenia pohľadávky. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy so žalovanými, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom-postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom-postupcom(bankou) a dlžníkom. Nový veriteľ - postupník totiž už nebude zo zákona povinný takéto obsiahle tajomstvo zachovávať, keďže nie je bankou; bude napríklad oprávnený či povinný o záležitostiach dlžníka informovať kohokoľvek. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Aj zákonodarcu pri formulácii tohto ustanovenia vychádzal z principiálnej nepostupiteľnosti pohľadávky banky podľa všeobecných predpisov občianskeho práva, ak by neexistovalo špeciálne dovoľujúce ustanovenie. Týmto dovoľujúcim ustanovením je v danom prípade ustanovenie § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu bez súhlasu klienta je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods.1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím

obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Účel § 525 Obč. zák. je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení prešiel na inú osobu než veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Na rozpor postúpenia s § 525 Obč. zák., ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti, a to o to viac, ak ide o právny vzťah, ktorého stranou je spotrebiteľ (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení).

13. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah predchodcu žalobcu/žalobcu a žalovaného 1/, ktorý je predmetom tohto sporu, je vzťahom z bankového úveru, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou - zákonom o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu, nad jej činnosťou vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách). Na druhej strane, z výpisu z obchodného registra, ako i z úradnej činnosti, je súdu známe, že žalobca nie je držiteľom bankového povolenia v zmysle zákona o bankách.

14. Nesporné v danom prípade bolo, že na žalobcu bola postupovaná pohľadávka z bankového úveru, preto postúpenie pohľadávky z banky na „inú osobu“ (a to aj osobu, ktorá nie je bankou) bolo možné realizovať len v súlade s § 92 ods. 7 zákona o bankách účinného v znení v čase postúpenia. V prípade bankových úverov § 92 ods. 7 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu zo strany banky adresovanú jej klientovi, ktorý je nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní, v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Táto výzva je potom jedným zo zákonných predpokladov platného postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu.

15. Pokiaľ § 92 ods. 7 Zákona o bankách v rozhodnom znení umožňoval banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, je zrejmé, že touto právnou úpravou mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek, aj „živý“, úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľa vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom.

16. Súd v týchto súvislostiach poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.3.2018 sp. zn. 8Cdo/26/2017, v ktorom sa zaoberal rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 (predtým § 92 ods. 7) bankového zákona. Prvá veta uvedeného zákonného ustanovenia definuje dve podmienky. Prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou je nepretržite, viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným postúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, splní. Okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude, a to vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta sa splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku, zákonom trval kvalifikovaný čas

presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu, resp. pohľadávky a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia. Z takejto úpravy potom vyplýva zjavná neudržateľnosť argumentácie (spravidla postupníka a spravidla práve nebankového subjektu), že v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok, sa nemusí trvať ani výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky, napriek neskoršiemu plneniu klienta a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých vôbec k postúpeniu možno pristúpiť. Podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety bankového zákona, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (postúpenie je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

17. Nakoľko v danom spore žiadnu výzvu predchodcu žalobcu adresovanú žalovanému 1/ žalobca netvrdil a nepreukázal, uviedol len, že takouto výzvou nedisponuje, súd nemohol vyhodnotiť postúpenie pohľadávky, ktorú učinil žalobca predmetom sporu, za platné. Keďže žalobca nie je aktívne legitimovaným k podaniu tejto žaloby, súd jeho žalobu zamietol. Dôvod zamietnutia sa vzťahuje i na žalovaného 2/, ktorý v postavení ručiteľa záväzkov žalovaného 1/ v postavení dlžníka zabezpečoval.

18. Na záver sa súd považuje za potrebné vysporiadať i s podaním uskutočneným J.Q. D. za občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov zo dňa 23.1.2018 čl. 55, ktorým bol návrh na jeho pribratie do konania v postavení osobitného subjektu podľa § 95 CSP. Uvedený subjekt nedoručil riadny návrh podpísaný osobou oprávnenou konať v jeho mene, nezrejmlil, v čom konkrétne v uvedenom spore ochrana žalovaného spotrebiteľa spočíva, nakoľko súd je povinný ex offio prihliadať na oslabenie jeho práv a nedoručil súhlas žalovaných s pribratím tohto subjektu do konania. Súd nie je povinný k uvedenému vyzývať. Bol preto toho názoru, že ku dňu jeho rozhodovania uvedený subjekt žalovaných spotrebiteľov v spore nezastupuje.

19. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v spore. Vzhľadom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaným vznikol voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania. Vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ súd aplikoval ustanovenie článku 17 základných zásad Civilného sporového poriadku, keď konajúc hospodárne, vychádzajúc z obsahu spisu, z ktorého je zrejmé, že mu v tomto spore žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal, teda bez potreby vydávania ďalšieho samostatného rozhodnutia, v ktorom by výška náhrady trov konania predstavovala 0,- €. Vo vzťahu k žalovanému 2/, ktorý si nárok na náhradu trov uplatnil, súd rozhodol o jeho nároku voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.